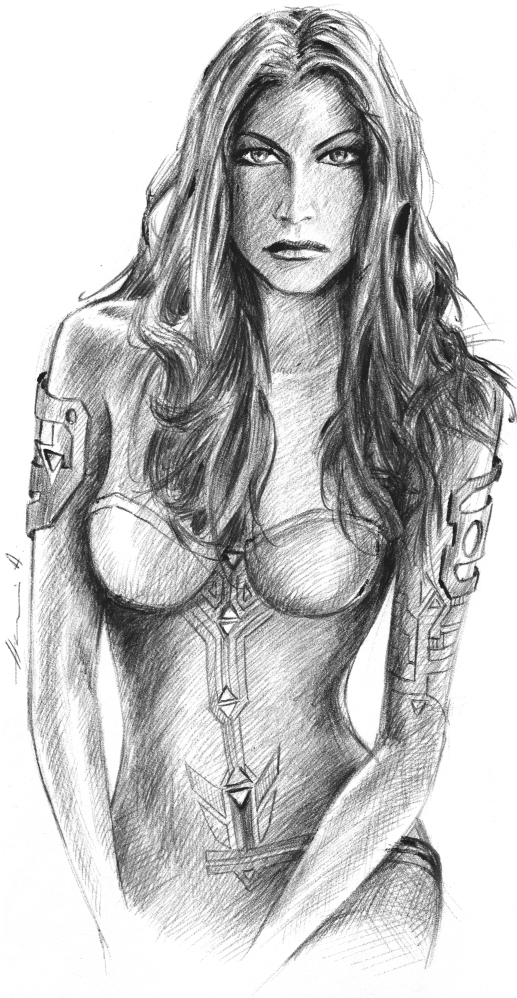

Kötetünk képeiről

Régóta figyelem az égboltot. Ha valaki a csillagokat nézegeti, előbb utóbb elkezd gondolkodni azon, mit is jelent igazából az a kifejezés: végtelen. Innen aztán könnyedén megindulhat a képzelet, s az ember azon kapja magát, hogy idegen csillagokról, szerkezetekről, tájakról álmodik. Nálam is így kezdődött az egész.

1968-ban születtem Székesfehérváron. Gyermekkoromban sokat rajzoltam, később a Galaktikát lapozgatva találkoztam először a képzőművészet sci-fi irányvonalával. Igen erősen hatottak rám a hazai vagy éppen a világ más részein élő grafikusok elképzelései, és persze a képekből áradó hangulatok is. Lenyűgözőnek találtam a látásmódok, stílusok változatosságát. Ezek a képek bátorítottak, magukkal ragadtak és magam is mind inkább a rajz tanulása felé fordultam. Szerettem kipróbálni magam több területen, így a képzőművészettel történő foglalkozás mellett, érdeklődve fordultam a számítástechnika felé is. Itt viszont a computergrafika, a 2D és 3D programok adta lehetőségek vártak rám. Ezen a területen – az egyre tökéletesedő beépített eljárásoknak

köszönhetően – már nehezebb igazán eredetit alkotni, de próbálkozni azért érdemes. Rajzaim publikálására több esélyt is kaptam: a Solaria internetes SF magazinban, a Cherubion könyvkiadónál, az Új Galaxisban és az Avana Országos Sci-fi egyesület kiadványaiban jelentek meg munkáim, így mind az interneten, mind nyomtatásban is bemutatkozhattam már.

Képekben gondolkodom. Homályosan, de határozottan körvonalazódik bennem, mit is kellene rajzolnom, sőt az elkészítendő kép hangulatát is előre érzem. Gyanítom, hogy más művészeti ágak képviselői is hasonlóan lehetnek ezzel. Megesik emiatt, hogy a csak úgy „maguktól” elkészült rajzaim válnak később valahol illusztrációkká. Leginkább azt az egyensúlyt keresem, ami a precíz kidolgozás és a pár eltalált vonallal megrajzolt kép között húzódik meg. Kedvelt technikáim közé tartozik a grafitceruza és a tollrajz. Mivel folyton tökéletesedni és fejlődni kell, így jómagam sem leszek soha teljesen „kész”.

Úgy gondolom, ez nem is nagy baj...

Heim Attila

